

เทศน์อบรมฆราวาส ณ กุฏิหลวงตา สอนแสงธรรม กรุงเทพฯ

เมื่อค่ำวันที่ ๑๑ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๔๘

ฟอกจิตโดยหลักธรรมชาติ

เราไปดูเจดีย์วัดอโศการามวันนี้เข้าไม่ได้นะ ว่าจะเข้าไปดูข้างในดูชอกแซกให้ทั่วถึง หาทงเข้าไม่เห็น เลยกลับมา เรากะวันที่ ๒๔-๒๕ ไปคราวนี้ถึงจะตั้งหน้าเข้าไปดูจริง ๆ เจดีย์นี้เรามีความศรัทธาเลื่อมใส เทิดทูนมากทีเดียว ก็เพราะสิ่งที่จะมาบรรจุในเจดีย์ใหญ่อันนี้ก็คือพระธาตุ ๆ ของครูบาอาจารย์ที่เป็นเพชรน้ำหนึ่ง ๆ พุดให้เต็มยศก็คือว่ามีแต่พระธาตุของพระอรหันต์ทั้งนั้น เจดีย์ที่วัดอโศการาม เป็นพระธาตุของพระอรหันต์ ๆ ทั้งนั้นจะมารวมอยู่ที่นั่น ให้พี่น้องชาวไทยเราได้กราบไหว้บูชาเป็นขวัญตาขวัญใจ

นี่ที่เราพอใจ และเทิดทูนช่วยเติมกำลังของเราที่จะช่วยได้มากน้อยเพียงไร เพราะเจดีย์นี้ได้เป็นที่กราบไหว้บูชาของพี่น้องลูกหลานของเราไปเป็นเวลานาน พระธาตุที่จะมานี้ไม่น้อยนะ ท่านจะไปหามาบรรจุในเจดีย์นี้ เป็นพระธาตุน้ำหนึ่ง ๆ เราจึงพอใจ แล้วก็ช่วยเติมกำลังของเรา งานเจดีย์นี้ให้เราเป็นประธานเราก็พอใจ เพราะอะไร ผู้ที่จะให้เราไปเป็นประธานในงานนี้คือใคร ก็มีแต่เพชรน้ำหนึ่งอยู่ในนั้น ซึ่งเป็นครูบาอาจารย์ของเราโดยลำดับแล้ว เฉพาะอย่างยิ่งหลวงปู่มั่น หลวงปู่เสาร์จะเข้ามาที่นั่นทั้งนั้น และครูบาอาจารย์ทั้งหลายก็เหมือนกัน

เฉพาะปัจจุบันนี้ บรรดาพระเจ้าพระสงฆ์ที่แสดงออกซึ่งผลอัศจรรย์เหมือนครั้งพุทธกาลมีจำนวนไม่น้อย คือครูบาอาจารย์ เฉพาะอย่างยิ่งก็คือสายหลวงปู่มั่น ปฏิบัติเพื่ออรรถเพื่อธรรมจริง ๆ อยู่ในป่าในเขาตามถ้ำเงื่อมผาที่ไหน ท่านอุตส่าห์พยายามปฏิบัติตนตัดดวงเอาคุณงามความดีเด่นขึ้น ๆ จนกลายเป็นมรรคเป็นผลเป็นนิพพานขึ้นมาอยู่ในหัวใจของท่าน เวลาท่านล่วงไปแล้วพุทธศาสนิกดานุภาพแห่งความดีทั้งหลายก็มาประกาศทางร่างกาย ร่างกายนั้นกลายเป็นพระธาตุขึ้นมาอีกทีหนึ่ง ที่เราทั้งหลายจะได้กราบไหว้บูชา

เราไม่ได้เป็นอย่างนั้น เราทำอย่างท่านไม่ได้ก็ขอให้มีส่วนบุญส่วนกุศลจากท่านมาเป็นสมบัติของเรา นี่ก็เป็นมหามงคลแก่เราด้วยกัน นี่ละที่เราอุตส่าห์พยายามช่วยช่วยวัดอโศการามเราก็ได้พยายามช่วยเต็มที่ ได้ประกาศก้องให้บรรดาพี่น้องทั้งหลายได้พยายามช่วยเหลือด้วยความพร้อมเพรียงสามัคคีกัน เจดีย์หลังนี้จะเป็นเจดีย์อยู่ในท่ามกลางแห่งประเทศไทยของเราที่สำคัญมากเจดีย์หนึ่ง ไม่ใช่เรื่องเล็กน้อย

เจดีย์อย่างพระธาตุพนม นครปฐม เป็นเจดีย์ของพระพุทธเจ้า อันนี้เป็นเจดีย์ของบรรดาสาวกทั้งหลายของพระพุทธเจ้า ซึ่งรวมกันจำนวนมากที่จะมาบรรจุอยู่ในที่

นั่น อย่างเวลานี้ที่นับได้ เราพูดให้ชัดๆ นี่คือภาษาของธรรม เราหาความดี หาความดีด้วยกันทุกคน ได้มาเล็กน้อยก็ปลื้มอกปลื้มใจ อนุโมทนาด้วยกัน ผู้ที่ไม่มีสักให้พยายามหา ผู้ที่มีมาแล้วก็ให้เทิดทูนรักษาสมบัตินั้นๆ ขึ้นไปด้วยความรู้จักประมาณ อันนี้ความดีทั้งหลายออกจากพุทธศาสนาของพระพุทธเจ้าเรานี่เอง มาประกาศก็องอยู่ในสมัยปัจจุบันนี้ให้เห็นอย่างชัดเจน ในวงกรรมฐานสายหลวงปู่มนั้นเราเห็นอย่างชัดทีเดียว เพราะท่านเหล่านี้ปฏิบัติก็เห็นอย่างชัดเหมือนกัน

องค์ไหนองค์ปฏิบัตินี้ แหม พิสูจน์นะ พวกเราทำไม่ได้ เราดูแล้วกับท่านทำได้ ที่นี้พวกเราเป็นไม่ได้ ท่านเป็นได้ นั่นซิ ให้เห็นชัดเจน เวลานี้ที่ออกอย่างชัดเจนคืออัฐิ กลายเป็นพระธาตุ อัฐิของลูกศิษย์ลูกหาของหลวงปู่มนั้นเรา ที่เวลาล่วงลับไปแล้วอัฐิของท่านกลายเป็นพระธาตุไม่น้อยนะ เอา ลองนับดูซิผู้กำกับ นับให้ชัดเจนออกทางนี้ นับเรื่อยมา เราจะคอยฟัง ไม่น้อยนะที่ท่านตัดดวงเอามรรคผลนิพพานที่เลิศเลอ ประกาศออกมาทางร่างกายของท่าน คืออัฐิของท่านกลายเป็นพระธาตุ ธรรมที่ท่านสอนโลกก็สอนไปแล้ว ส่วนที่เหลืออยู่ในส่วนหยาบก็คืออัฐิของท่านกลายเป็นพระธาตุมีจำนวนไม่น้อยนะ องค์ไหน เอาว่าไปซิ

(หลวงปู่แหวน หลวงปู่ขาว หลวงปู่พรหม หลวงปู่ตื้อ อันนี้เชียงใหม่ นะครับ หลวงปู่หล้า หลวงปู่คำดี ท่านอาจารย์สิงห์ทอง ท่านอาจารย์สุวัจน์ ท่านอาจารย์จวน หลวงปู่ตัน ฝ่ายผู้หญิงคุณแม่แก้ว) ฝ่ายผู้ชายยังไม่หมดน้ำ เออะอะไปคว่าผู้หญิงมาแล้ว ผู้หญิงเดี๋ยวนี้มันซี้เกียจภาวนาจะตาย อย่าด่วนเอามา ตีไว้ก่อน เอาทางนี้ขึ้นก่อน เอาว่าไป (หลวงปู่ชอบ หลวงปู่หลุยไม่ทราบว่าเป็น...) ใช่ๆ แน่เลย แน่ร้อยเปอร์เซ็นต์หลวงปู่ชอบ หลวงปู่หลุย ท่านผางองค์หนึ่ง ท่านผางลูกหลานหลวงปู่พรหม ดงเย็น นี่เป็นพระธาตุเจียบๆ นะ องค์นี้เป็นพระธาตุ

กึ่งองค์แล้วละ (๑๗ แล้วครับ) นี่ละที่เพชรน้ำหนึ่งแสดงในท่ามกลางแห่งกรุงสยามของเราซึ่งเป็นชาวพุทธ ได้เห็นชัดเจน (หลวงปู่ฝั้น) เออ หลวงปู่ฝั้น (เร็วๆ นี่ก็อาจารย์เจี๊ยะรับรองไหมครับ) เอาไว้ก่อน ให้เห็นชัดเจนเสียก่อน ค่อนข้างแน่ละ แต่เราอยากเห็นร้อยเปอร์เซ็นต์เราถึงจะออกประกาศ เราโกหกใครไม่เป็น ภาษาธรรมว่ายังไง เป็นอย่างนั้น เพราะฉะนั้นใครจะมาว่าอะไรให้เรา โจมตีเรา โจมตีไปว่านั่นเลย ของจริงเป็นของจริง ของปลอมเป็นของปลอม โจมตีมาเท่าไรก็ปลอมมาเท่านั้น เข้าใจไหมละ ของจริงมีอันเดียวจริงตลอด ของปลอมมีกี่หมื่นกี่แสนก็ร้อยพันจมไปหมด เพราะเป็นของปลอม

เพราะฉะนั้นเราจึงพูดได้เต็มปาก อาจารย์เจี๊ยะนี่เราก็ค่อนข้างเชื่ออยู่แล้วละ แต่ยังไม่ประกาศโจ่งแจ้ง ให้เห็นของท่านเสียก่อน เพราะท่านปฏิบัติดีปฏิบัติชอบอยู่แล้ว

เราก็บอกเป็นพระสำคัญ แต่ยังไม่เห็นพยานนั้นออกมา เราจึงเรียกว่ารอๆ นิดหน่อย ที่ให้รอหรือ ที่ไม่แน่ก็ให้รอ ที่แน่แล้วอย่างนี้ออกได้เลย (อาจารย์ชาครับ) เออ อาจารย์ของค์หนึ่ง นี่ละลูกศิษย์ท่านอาจารย์มั่นนะ อาจารย์ชานี้ก็ลูกศิษย์ท่านอาจารย์มั่น สายพ่อแม่ครูจารย์มั่นทั้งนั้น

กึ่งศักราช (๑๘ แล้วครับ) นั้นฟังซิ (รุ่นเก่าหลวงปู่สิงห์) หลวงปู่สิงห์ได้ทราบว่าเป็นพระธาตุแล้วนะ ก็สมชื่อสมนามที่ท่านเป็นอาจารย์ใหญ่อยู่ที่วัดศาลวัน โคราช ท่านเป็นลูกศิษย์เรียกว่าต้นปีละ (ถ้านับก็ ๑๙ ครั้ง ถ้านับหลวงปู่สิงห์ก็ ๑๙ หลวงปู่เป็นครับ) อันนี้ไม่ค่อยชัดเจน หลวงปู่สิงห์นี้ชัดแล้วเป็นพระธาตุ คือวัดส่วนหยาบต้องเอาพระธาตุวัดกันตามหลักเกณฑ์ของตำรับตำราบอกไว้อย่างชัดเจน **อัฐิที่จะกลายเป็นพระธาตุได้นั้นคืออัฐิของพระอรหันต์เท่านั้น** ฟังแต่ว่าเท่านั้น ชัดเลย เมื่อออกมาอย่างนี้ก็ประกาศบ้างเลยชัดเจน **ธรรมดาผู้ที่จะออกมานี้ท่านทราบก่อนแล้วแหละ ตั้งแต่ยังไม่ตาย** ครูบาอาจารย์องค์ไหนองค์ใดเป็นยังไงในวงปฏิบัติลูกศิษย์ลูกหาท่านทราบมาชัดเจนตลอด

อันนี้มาประกาศตอนสุดท้ายของท่านที่ล่วงไปแล้วเท่านั้นเอง สำหรับภายในที่ท่านอยู่ด้วยกัน ศึกษาอบรมมาด้วยกัน ท่านทราบกันมาตลอดๆ เลย เพราะวิถีจิตวิถีธรรมอาจารย์กับลูกศิษย์ไม่พูดต่อกันจะพูดต่อใคร การเทศนาว่าการเรื่องจิตใจ การดำเนินก้าวเดินเป็นยังไงๆ เพื่อมรรคเพื่อผลขั้นใดภูมิใด ท่านจะชี้แจงแสดงผลท่านไม่ได้บอกว่าท่านได้บรรลุธรรมขั้นนั้นๆ ก็ตาม แต่ธรรมชาติที่ท่านนำออกนี่คือธรรมล้วนๆ ออกเป็นขั้นเป็นภูมิไปเลย นั้น ใครจะไม่ยอมรับ บรรดาลูกศิษย์ลูกหาที่อยู่ใกล้ชิดติดพันท่านทราบกันหมด เป็นแต่ที่ท่านไม่พูดเฉยๆ เงียบๆ เท่านั้นเอง อันนี้ออกมาเปิดเผยแล้วจึงประกาศให้พี่น้องทั้งหลายทราบ

เมื่อสองสามวันนี้เราก็ได้พูดนี้ะ อันนี้จะเป็นองค์ท่านเองรู้ชัดในธาตุชั้นธของ ท่านเอง คนอื่นไม่รู้ เวลาชีวิตอยู่จิตของท่านส่งงามจำครอบครัวธาตุชั้นธอันนี้ ครอบครัวชั้นธนี้แล้ว เราก็บอกชัดเจนแล้วว่าจิตตั้งแต่บรรลุธรรมปีั้งขึ้นมาแล้ว นี่ละที่ว่าฟอกธาตุชั้นธที่เป็นเรือนร่างของจิตที่บริสุทธิ์นั้น ฟอกมาโดยลำดับ กระแสของจิตที่บริสุทธิ์นี้กระจายออกทั่วสรรพางค์ร่างกาย เรียกว่าฟอกธาตุชั้นธที่เป็นส่วนหยาบเหมือนคนทั่วๆ ไปนี้ให้กลายเป็นส่วนละเอียดเข้าไปๆ ท่านรู้ของท่าน จิตของท่านผู้ที่หลุดพ้นแล้วท่านรู้

คือร่างกายนี้เป็นเรือนร่างของจิตที่บริสุทธิ์ ที่นี้เวลาจิตบริสุทธิ์แล้วนั้นการฟอกจิตนี้ฟอกโดยหลักธรรมชาติตั้งแต่วันบรรลุมา ฟอกนี้เรียกว่าหลักธรรมชาติอย่างละเอียดลออเรื่อยๆ ที่เด่นที่สุดก็คือเวลาท่านเข้าสมาธิสมาบัติภาวนาของท่าน นั้นละ

กระแสน้ำของจิตเข้ามาทั้งหมด ที่นี้พอเข้ามาทั้งหมดกระจายฟอกธาตุชั้นดีได้อย่างเต็มเม็ดเต็มหน่วย ที่นี้ท่านมองดูธาตุชั้นดีของท่านถ้าพูดเทียบกับโลกนี้เรียกว่าเป็นทองทั้งแท่งๆ อยู่ในนี้ แต่สายตาของเราก็เป็นคนเหมือนท่านๆ เราๆ แต่สายตาของธรรมท่านเห็นของท่านเอง เป็นเหมือนทองคำทั้งแท่งๆ พวกนี้เข้าใจเสียนะ พูดอย่างนี้เคยได้ยินไหมท่านทั้งหลาย

นี่ละเรื่องธรรมที่บริสุทธิ์ดูเรือนร่างของตัวเอง เป็นส่วนหยาบก็รู้ชัดๆ เป็นโดยลำดับอย่างนี้ละ เวลาท่านมรณภาพไปแล้วจะไม่กลายเป็นพระธาตุได้ยังไง ก็กระจำอยู่ภายในตั้งแต่ท่านยังไม่ตายอยู่แล้ว ธาตุชั้นดีถูกชักฟอกเป็นธาตุชั้นดีที่ละเอียดลออนจนกลายเป็นธาตุชั้นดีที่บริสุทธิ์ของพระอรหันต์ แต่สายตาของโลกก็เป็นธาตุชั้นดีธรรมดาเหมือนเรา แต่สายตาของธรรมที่เป็นผู้รับผิดชอบคือจิตที่บริสุทธิ์ของท่านครองร่างอยู่นี้ ท่านดูกระจำของท่านอยู่ตลอดเวลา เห็นชัดเจนหมด

ท่านทั้งหลายไม่ได้ฟังให้ฟังเสียนะ เราจะเปิดให้เต็มเหนี่ยว เรื่องขี้หมูราขี้หมาแห้งที่มันโหมตนั้นนี้มีแต่บุตรแต่คุณ อย่าเอามาเป็นสรณ คัจฉามินะ ให้เอา พุทธ ธรรม สงฆ์ สรณ คัจฉามิ มากราบไหว้บูชาและปฏิบัติตามนั้น ท่านทั้งหลายจะค่อยได้แต่ขึ้นไปๆ อย่างนี้ละ ถ้าเชื่อตามกองมูตรกองคุณนั้นก็ยังมีแต่มันจะฟาดลงพวกนี้ให้เป็นกองมูตรกองคุณทั้งหมด ธรรมนี้ดึงออกจากกองมูตรกองคุณ ถ้าฟังเสียงธรรมไม่ได้หมดคำหมดราคามนุษย์เรา ฟังให้ชัดเสียนะ วันนี้เกี่ยวกับเรื่องอัฐิของพระอรหันต์กลายเป็นพระธาตุ

(ขอนแก่นหลวงปู่ผาง) เออ หลวงปู่ผางองค์หนึ่ง (เจ้าคุณอรียเวทีเร็วๆ นี้ครับ) เออๆ เจ้าคุณอรียเวที มหาเชียน ๙ ประโยค ที่แรกเราสงสัย ท่านก็อยู่ของท่าน แต่มีที่สำคัญอยู่คือว่าท่านส่งพระท่านมาหาเราเรื่อย มาอยู่กับเรา ส่งองค์นั้นไปแล้วของค์นี้กลับคืนไปนั้น แล้วส่งของท่านออกมาเรื่อยๆหาเรา เราไม่ทราบที่ท่านสนใจธรรมะของเรามากน้อยเพียงไร เวลาพอทราบว่ามีอัฐิของท่านกลายเป็นพระธาตุ เอ้ ท่านเป็นยังไงยังงั้นๆ อยู่ ท่านก็อยู่เงียบๆ ของท่าน บทเวลามาทราบจากพระที่หลังนี้เทพของเราอยู่กับท่านหมดเลย ท่านฟังอย่างเงียบๆ เพราะฉะนั้นเวลาส่งพระมา ท่านจึงส่งจากวัดท่านมาหาเรา มาขอฝาก บางทีก็เขียนจดหมายมา บางทีก็ฝากคำมาพร้อมกับผู้มา ท่านเขียนจดหมายมาเองมาฝากเราให้มาอยู่ด้วยๆ

เวลาย้อนหลังไปนี้เทพของเราไม่มีทุกชั้นทุกภูมิของธรรม ท่านเก็บไว้หมดท่านฟังโดยตลอดผู้เดียวเงียบๆ เราจึง อ้อ ยอมรับ และอัฐิของท่านกลายเป็นพระธาตุแล้วนะ เป็นแล้ว เป็นเงียบๆ อย่างนั้น เพราะท่านฟังท่านปฏิบัติเงียบๆ อยู่อย่างนั้น ตัวเราเองก็ไม่ว่าท่านเอาธรรมของเราไปเป็นแนวทางอย่างไรหรือไม่ ที่ชัดเจนออกมาก็คือว่า

พระของท่านจะส่งมาเรื่อย ส่งมาวัดเรานะ เจียบๆ แล้วก็ขอกลับคืนไปแล้วส่งมาใหม่ แล้วขอกลับคืนไปเรื่อยอย่างนั้นละ

กึ่งค้แล้วละ (๒๑ แล้วครับ) นู่นนะเห็นไหม ปัจจุบันนี้รัฐของท่านกลายเป็น พระธาตุ ๒๑ องค์แล้ว นี่คือพระอรหันต์ ๒๑ องค์ ท่านทั้งหลายยังไม่เคยเห็นศาสนา ของพระพุทธเจ้าให้ดูเสียบ้าง อย่าดูแต่กงมุตรกงคุณที่มันหลอกหลวงโลกอยู่นั้น เหยียบนั้นเหยียบนี้ ถ้าผู้ใดสร้างความดีความดีแล้วมันไปหาเหยียบย่ำทำลาย จุดเผา ไปเรื่อยๆ เพราะมันไม่มีความดีจะสร้าง มันมีตั้งแต่ความชั่วช้าลามก คอยทำลายทาง นั้นคอยทำลายทางนี้ คอยโจมตีที่นั่นโจมตีที่นี่ นี่คือพวกนี้ไม่มีซันตี ไม่มีความดีติดตัว จึงแสดงออกตั้งแต่ความชั่วช้าลามก ทำลายความดีคนดีทั่วทุกหย่อมหญ้าไปแล้วเวลานี้ จิตใจมันต่ำเท่าไรมันขึ้นเหยียบธรรมให้هلكเหลวไปหมด ให้ท่านทั้งหลายจำเอาไว้

หลวงตานี้จวนจะตายแล้วนะ จึงพูดให้ชัดเจน เราไม่เคยสะทกสะท้านกับสิ่งใด ในสามแดนโลกธาตุ ขึ้นชื่อว่าสมมุติไม่มีในหัวใจเรา ผ่านหมดแล้ว นี้อวดหรือไม่อวด ท่านทั้งหลายฟังซิ ถ้าว่าอวดธรรมที่เราสอนท่านทั้งหลายเวลานี้ตั้งแต่เริ่ม ๒๔๙๓ มา จนกระทั่งปัจจุบันนี้ก็กัณฑ์ ฟังซินะ เทศน์ทั่วประเทศไทย แล้วเทปเหล่านี้ยังออกทั่วโลก อีกด้วย อินเทอร์เน็ตเตอร์เน็ตออกหมด นี้อวดอูตรีหรือไม่อวด ที่กงมุตรกงคุณมัน ฟุ้งร้องอยู่เวลานี้ว่าหลวงตาบัวอวดอูตรีมนุสธรรม มันจะฟุ้งว่าหลวงตาบัวนี้เป็น ปาราชิก หลวงตาบัวนี้ก็อวดเรื่อยตลอด เดียวนี้ก็กำลังอวดอยู่ เห็นหรือไม่เห็น

นี่ละธรรมกับกงมุตรกงคุณ ปากเราอมธรรม ปากพระพุทธเจ้าอมธรรม หัวใจ พระพุทธเจ้าอมธรรม นำธรรมมาสอนโลกร่มเย็นไปหมด นี่ปากสาวกทั้งหลายอม ธรรมๆ เพราะใจของท่านเป็นธรรม แสดงออกมานี้เป็นธรรมทั้งนั้น เรียกว่าปากอม ธรรม สอนโลกไปที่ไหนโลกได้รับความร่มเย็นเป็นสุขๆ ไปเรื่อยๆ อย่างนั้น นี่เราก็ ปฏิบัติแทบเป็นแทบตายก็เคยเล่าให้ท่านทั้งหลายฟังแล้ว เตนตายที่ได้มาสอนท่าน ทั้งหลายเวลานี้ เป็นของเล่นเมื่อไรเรามาสอนท่านทั้งหลาย พอจะมาฟังเล่นๆ กับเราได้ เสรอ

นี่ก็ปฏิบัติมาแทบเป็นแทบตาย ก็เล่าให้ฟังตั้งแต่ลัมลูกคลุกคลาน ไปอยู่บน ภูเขาจะสู้กับกิเลส น้ำตาร่วงร้องให้อยู่บนภูเขาสู้กิเลสไม่ได้ หงายหมากกลับมาๆ หาพ่อ แม่ครูจารย์มัน นี่ก็เคยเล่าให้ฟังแล้ว คือจิตมันไม่ถอย มันจะเอาให้ได้เป็นพระอรหันต์ ในชาตินี้ มันปักอยู่อย่างนั้นหนักแน่นมาก เรียนหนังสือก็เรียน แต่ภาวนาไม่ละ หากไม่ พูดให้ใครฟัง บรรดาพระเจ้าพระสงฆ์ที่เป็นนักศึกษาด้วยกันนักเรียนด้วยกันนี้ เขาก็ เป็นลิงเป็นค่างแบบพระนั่นแหละ ไล่เราก็เป็นลิงเป็นค่างแบบพระแบบเราแบบเขา เหมือนกัน

เวลาพูดเรื่องมรรคเรื่องผลมานี้เดี่ยวคนนั้นจะหัวเราะเยาะเย้ยเอาใช้ใหม่ล่ะ เราไม่พูด แต่ภายในทำไมหยุด ภาวนาอยู่คนเดียวไม่ให้ใครรู้ละ ภาวนาอยู่คนเดียว เรียนหนังสือก็ภาวนาไม่หยุดไม่ถอยตลอด กับเพื่อนกับฝูงแบบลิงแบบค่าง แบบตลก เป็นในวงของพระนั่นแหละ ตลกก็ดีหรือหัวเราะก็ดีในวงของพระ ทำกับเขาได้สบาย แต่ภายในนี้ไม่เคยออก เรื่องจิตตภาวนาเราไม่เคยพูด พอออกแล้วก็ดีดีผิงเลยที่เดียว พอถึงพ่อแม่ครูจารย์มั่นท่านใส่เปรี้ยว ๆ ถึงจิต

ตั้งแต่บัดนั้นเอาชีวิตเข้าแลกเลยเอาตายเลยคราวนี้ ได้ฟังธรรมะของท่านอย่างถึงใจ ไม่มีที่สงสัยแล้ว ทีนี้เราจะจริงหรือไม่จริง ต้องจริง ไม่จริงต้องตายเท่านั้น นั่นฟังชีพุดเจ้าของ ไม่จริงต้องตายเท่านั้น เป็นอื่นไปไม่ได้ เพราะธรรมนี้ถึงใจเต็มเหนี่ยวแล้ว ตั้งแต่บัดนั้นมาเราตะเกียกตะกายเต็มเม็ดเต็มหน่วยเป็นเวลา ๙ ปีเต็ม ฟังให้ชัดพี่น้องทั้งหลาย นี่ละที่ว่าสมบุกสมบัน ฉีดยสลบสไล แต่เราไม่เคยสลบสไลเราก็บอกไม่สลบ ฉีดยไปฉีดยมาอยู่จนตลอด จนกระทั่งถึง ๒๔๙๓

นี่ละที่พัดกันไปพัดกันมาตั้งแต่พื้น ๆ นั่งร้องให้อยู่บนภูเขา จนกระทั่งถึงว่ากิเลสตัวไหนเก่ง เอาๆ มาๆ นุ่นเห็นไหมทีนี้ธรรมแก่กล้าแล้วนะ ทีนี้เวลาพิจารณาไปธรรมละเอียดเข้าไปๆ กิเลสมันก็ละเอียดของมัน คั่นค้อยเขี่ยหาที่ไหนก็ไม่เจอๆ ทีนี้มันก็ออกละชิ แต่ไม่ได้สำคัญนะ มันออกตามเวลากิเลสมันไม่แสดงตัว เหน นี่กิเลสมันไปไหนหมด มันไม่ใช่เป็นพระอรหันต์น้อยๆ แล้วหรือ ว่าให้เจ้าของนะ มันไม่ใช่เป็นอรหันต์น้อยๆ แล้วหรือ กิเลสไม่เห็นมีสักตัวเดียวมันไปไหน เป็นแต่เพียงว่าเราไม่สำคัญว่าเราเป็นนะ คือหาไม่เจอก็ว่าเฉยๆ นี่แหละ เราก็ไม่ลืมความคิดของเรา

ทีนี้เวลาพัดกันไปพัดกันมา ถึงขั้นละเอียดเข้าไปกิเลสเหมือนไม่มีนะ มันละเอียดสุดยอด มหาสติมหาปัญญาล้าลงไปหมดเลย มหาสติมหาปัญญาที่ซึ่มไปเลย สติปัญญาอัตโนมัติยังเหมือนเขายาลาบนะ ปึกๆ สติปัญญาอัตโนมัติ พอก้าวเข้าสู่มหาสติมหาปัญญาแล้วซึ่มไปเลย นี่ละมหาสติมหาปัญญาประเภทนี้มันซึ่มกับกิเลส กิเลสซึ่มไปไหนซึ่มตามกันไปเลยเป็นหลักธรรมชาติ เราไม่ต้องมีเจตนาว่าจะละกิเลสละหลักธรรมชาติของธรรมที่มีกำลังแล้วเป็นอัตโนมัติ ตั้งแต่สติปัญญาอัตโนมัตินี้ละฆ่ากิเลสแก้กิเลสไปโดยลำดับ ได้รู้เอาไว้ เวลากิเลสหนาแน่นนี้มันเอาหัวพืดหัวแพ่ง ล้มลุกคลุกคลานไปตลอดก็รู้ในหัวใจของเรา

แต่เวลาธรรมแก่กล้าขึ้นมาเพราะการบำเพ็ญนี้ กิเลสค่อยอ่อนลงๆ ทีนี้เวลากิเลสมันอ่อนลงเต็มที่แล้ว ค้อยเขี่ยหาเท่าไรก็ไม่เห็น มันไปไหนก็ไม่เห็น เจียบเลย มีแต่ธรรมจ้า คอยตี คอยพืด คอยเผา พอแพล้บมาขาดสะบั้นเลย นี่ละธรรมเวลามีกำลังกล้าท่านทั้งหลายฟังเอานะ ในหัวใจของเราที่กิเลสกล้าแข็งแต่ก่อนนั่นแหละ มันพืดหัว

เราลงหมอนตม ตกจากหมอนลงกุฎีก็มี อย่างที่ว่าแฉรงพองพืดกับกิเลส อยู่ในห้องนั่งภาวนามันง่วง มันเป็นยังงั้นมันถึงง่วงนัก จะออกไปข้างนอกไปอยู่เฉยข้างนอก นั่งหมื่น ๆ อย่างนี้ละ เอ้าถ้ามันง่วงคราวนี้ให้มันตกเลย พอไปนั่งฟังเสียงตม ตกจริง ๆ สู้อกิเลสไม่ได้

อันนี้เวลามันเป็นของมันก็เป็นอย่างนั้น ถึงเวลาธรรมะมีความสามารถขึ้นมาแล้วนี้กิเลสจะหมอบ ๆ ถึงขนาดที่ว่าไม่แสดงเลย ถึงจะมีอยู่ในจิตก็ไม่แสดง จึงได้เป็นความคิดขึ้นมาว่า เหอ มันไม่ใช่เป็นพระอรหันต์น้อย ๆ แล้วเหอ กิเลสมันหายหน้าไปไหนหมดไม่เห็นมี มันใช่เป็นพระอรหันต์น้อย ๆ ขึ้นมาแล้วเหอ เป็นแต่เพียงว่าเราไม่สำคัญตนว่าเป็นพระอรหันต์เท่านั้น คือว่าเอาตมกิเลสไม่มี ที่นี้บ่ทเวลาช้ดกันไปช้ดกันมา ขึ้นถึงฟ้าดินถล่ม ปรากฏว่าเหมือนสามแดนโลกธาตุวันไปทั่ว หลังวัดดอยธรรมเจดีย์ จังหวัดสกลนคร ที่นี้เลยไม่ถาม อรหันต์น้อยอรหันต์ใหญ่เลยไม่ถาม

จากนั้นมาเพื่อนฝูงก็รู้ม แต่ก่อนก็รู้มอยู่แล้วไอ้เรื่องรู้ม เราหากไม่เอา ปิด ๆ หนีเหมือนขโมยโจรผู้ร้ายหนีเจ้าหน้าที่ เพื่อนฝูงรู้ม ๆ เพราะพ่อแม่ครูจารย์เสียไปแล้วไม่มีที่เกาะ เราก็อหลบนั้นหลบนี้ไปองค์เดียว ๆ ๆ เพราะอยู่กับใครไม่ได้ ถึงวาระที่อยู่กับใครไม่ได้อยู่ไม่ได้นะ ต้องอยู่องค์เดียว หมุนตัวตลอดเวลา กลางคืนกลางวันไม่หลับไม่นอน ต้องบังคับให้หลับ เรียกว่ารั้งเอาไว้ คำว่าความเพียรไม่มี ถ้าว่าเพียรก็เพียรเพื่อความพ้นทุกข์ไปนั่นเสีย แต่ความเพียรในประโยคพยายามไม่มี มีแต่ความเพียรกล้า ๆ ๆ ผาดโผนโจนทะยาน

ถึงต้องบังคับให้หลับให้นอน บังคับด้วยพุทโธ บังคับเข้าสู่สมาธิด้วยพุทโธ เราไม่ลืมเราเป็นเอง เวลามันหมุนออกทางด้านปัญญาฆ่ากิเลสเป็นอย่างนั้น เอาจนกระทั่งถึงขั้นมหาสติมหาปัญญา กิเลสขาดสะบั้นลงไปหมดแล้ว ที่นี้อรหันต์ใหญ่ก็ไม่ถาม อรหันต์น้อยก็ไม่ถาม นั่นละเริ่มสอนโลกมาตั้งแต่พระเณรเข้าไปเกี่ยวข้องจนกระทั่งปัจจุบันนี้ จำนวนมากขนาดไหนสอนโลก เอาฟังซิวันนี้ละ ก็ปีมาแล้วนี่สอนโลกจากหัวใจดวงนี้ซึ่งเป็นธรรมทั้งแท่งแล้ว ใครจะว่าเราอวดไม่อวดเอ้าว่ามา ไอ้พวกกองมูตรกองคูถให้มันว่ามา ธรรมเต็มปากจะพูดออกมาจากหัวใจเต็มหัวใจ พูดอย่างเต็มเม็ดเต็มหน่วย ตายแล้วจะไม่มีใครพูดอย่างนี้นะ

ธรรมพระพุทเจ้าท่านตรัสรู้ขึ้นมา ทำโลกให้มีความสงบร่มเย็นจนกระทั่งพ้นทุกข์ไปจำนวนเท่าไร นี่ธรรมอันเดียวกันไปสอนโลกจะเป็นความเสนียดจัญไรต่อโลก ทำความฉิบหายต่อโลกได้ที่ตรงไหน เพราะฉะนั้นเราจึงกล้าพูด ใครเก่งว่าเราอวดอูตรีอวดอูตรีข้อไหนเอ้าว่ามา นั่น เราจะถาม ตั้งแต่ธรรมพื้น ๆ ถึงนิพพานเอาถามมา การที่

เรามาพูดแสดงธรรมมาตั้งแต่ต้นจนกระทั่งบัดนี้ เราพูดโกหกมายาสาไถหลอกลวงประชาชนทั้งหลายพอที่จะกล่าวได้ว่าเราอดอูตรี ผิดที่ตรงไหน คำนี้มา

นี่เราก็บอกแล้วให้คำนี้มา ตั้งแต่ธรรมพิน ๆ ถึงนิพพานเลยให้คำนี้มา เราจะตอบทันทีที่เดียว ก็ไม่เห็นใครคำนี้ มีแต่เห่าว้อ ๆ อยู่อย่างนั้น นี่ละกองมูตรกองคุณมัน คอยโจมตีของดิบของดีอรรถธรรมที่โลกทั้งหลายบูชากันตลอดเวลา กองซี้กองมูตรกองคุณใครบูชามัน ใครชอบมัน มันก็ยิ่งเอามาอวดธรรมอยู่โดยดีเห็นไหม นี่ละความหยาบโลนของจิตใจดวงเดี๋ยวนี้แหละ จิตใจพระพุทธเจ้า จิตใจพระอรหันต์ทรงธรรมอันเลิศเลอ จิตใจของมูตรของคุณนี่ตรงตั้งแต่มูตรแต่คุณ เข้าใจไหมละ แล้วกระจายออกมาเหมือนคลุ้งไปหมดเลย ท่านทั้งหลายจะฟังทางไหนฟังเอานะ

เวลานี้กำลังหนาแน่นจิตใจที่ต่ำทราม เหยียบย่ำทำลายธรรมที่เป็นของเลิศเลอให้ล่มจมลงไป มันจะยกตัวกองมูตรกองคุณของมันเป็นผู้เลิศเลอครองโลก ผลของมันก็มีแต่พินแต่ไฟเผากันไปตลอดอย่างนี้ละ เราพูดให้ฟังเสียวันนี้ การเทศนาว่าการมากน้อยเพียงไร ตั้งแต่ ๒๔๙๓ จนกระทั่งปานนี้ ๕๕-๕๖ ปีนี้แล้ว ธรรมท่านทั้งหลายก็ได้ฟังแล้วไม่ใช่หรือที่ได้เทศน์นี้ เทศน์มาก็ปีกี่เดือนออกสังคัมที่ช่วยชาติบ้านเมืองนี้ทั่วประเทศไทยก็กัณฑ์การเทศน์ ไปหามาจากไหนธรรมนั้นนะ ถ้าพูดถึงการเรียนจะเอาเรียนมาจากไหนจึงได้เอามาพูดได้ พูดให้เต็มยศออกจากใจทีเดียว ภาคปฏิบัติ

ธรรมเกิดจากพระทัยพระพุทธเจ้า กระจายออกไปเป็นพระไตรปิฎกจดจารึกออกไป นั่นเรียกว่าธรรมนอกไปแล้ว ธรรมภายในคือธรรมพระพุทธเจ้า ธรรมพระอรหันต์ที่บรรลุธรรมแล้วบรรจุธรรมไว้เต็มเอี้ยดในนั้น ออกนั้นมามันก็เข้านี้ เราเรียนมามากน้อยเราก็เรียน ฟังชื่อว่าทางปริยัติก็จนเป็นมหา แต่เวลาปฏิบัติเข้าไป ๆ เรื่องนั้นมันค่อยจางไป ๆ มันหมุนเข้ามาทางภาคปฏิบัติ ที่นี้พอรู้พอเห็นปฏิบัติ การถอดถอนกิเลสถอดถอนที่ใจ ๆ จากภาคปฏิบัติเรื่อย ๆ มากะจ่างขึ้น ๆ ทางปริยัติก็เป็นแบบแปลนแผนผังซี้บอกเข้ามา ๆ เราก็นำแบบแปลนแผนผังของปริยัตินั้นเข้ามาปฏิบัติตัวของเรา ผลก็ปรากฏขึ้นมา ๆ อย่างที่ท่านทั้งหลายเห็น

นี่ละผลแห่งการปฏิบัติ ไม่ว่าจะสมัยใดก็ตามขอให้ปฏิบัติ ปริยัติคือการศึกษเล่าเรียน นั่นละแบบแปลนแผนผัง ปฏิบัติให้นำแบบแปลนแผนผังที่ศึกษาเล่าเรียนนั้นมาปฏิบัติตนเอง เหมือนเราเอาแบบแปลนออกมาปลุกบ้านปลุกเรือน ถ้ามีแต่แปลนเฉย ๆ เต็มห้องก็เป็นแปลนเฉย ๆ ไม่เป็นบ้านเป็นเรือนนะ ถ้านำออกมาปลุกสร้างเป็นภาคปฏิบัติก็ปรากฏเป็นรูปร่างขึ้นมา จนกระทั่งตีกรามบ้านช่องสมบูรณ์จากแบบแปลนอันนี้นำมาปฏิบัติ ธรรมะทั้งหลายก็เกิดขึ้น ๆ

ศีลไม่ต้องพูดมันคงอยู่แล้ว สมาธิความสงบร่มเย็นของใจ ปัญญาทุกชั้น ๆ ขึ้นไป จนกระทั่งวิมุตติหลุดพ้นเกิดขึ้นจากภาคปฏิบัติทั้งนั้น ความรู้ของจิตนี้เวลาได้รู้แล้ว ไม่มีขอบเขต พูดให้ฟังชัดเจน การศึกษาเล่าเรียน เรียนหนังสือเล่มเดียวถ้าเราอ่านไม่จบตรงไหน ๆ ตรงนั้นเราก็ไม่รู้ จำไม่ได้ เราจะจำได้ที่เราอ่านผ่านไป ๆ เท่านั้น แต่เรื่องหัวใจนี้เวลาได้ปรากฏธรรมขึ้นมา คือจิตกระจ่างแจ่มขึ้นมา เพราะกิเลสตัวมีติดปิดตามันจางออก ๆ ธรรมกระจายออก ๆ ความรู้ความเห็นที่เกิดจากธรรมล้วน ๆ นี้จะแสดงตัวตลอดเวลา

ที่นี้เราเทียบให้อย่างชัดเจนก็คือว่า สภาวธรรมทั่วโลกธาตุนี้เป็นเหมือนเชื้อไฟ จิตใจที่เป็นนักรู้จักเห็นเป็นเหมือนไฟ สภาวธรรมทั้งหลายมีมากน้อยใจนี้จะตามรู้ตามเห็นสอดแทรกไปหมด เหมือนกับว่าไหม้ไปหมด ๆ นี้ละภาคปฏิบัติเวลารู้รู้อย่างนั้น ใครจะมาเหยียบพระพุทธเจ้าได้หรือ พระไตรปิฎกอันนี้ออกผิวเผินนะ พระไตรปิฎกอันแท้จริงที่เลิศเลอคือพระพุทธเจ้าตรัสรู้ธรรม นั้นละธรรมเกิดที่นั่น อยู่ที่นั่น พระสาวกทั้งหลายเกิดที่นั่น อยู่ที่นั่น แสดงออกจากที่นั่น

นี้ธรรมอันเดียวกันผู้ปฏิบัติก็ปฏิบัติตามธรรมอันเดียวกัน ผู้รับรู้ธรรมทั้งหลายก็คือใจ ภาษาธรรมก็คือใจอันเดียวกัน แล้วจะผิดแผกแปลกต่างไปไหนพอที่จะพูดไม่ได้ พูดออกมาแล้วว่าโกหกหลอกลวง ตัวหัวมันตั้งแต่โคตรแซ่ของมันมันก็ไม่เคยปฏิบัติ แล้วมาอวดตัวเฉย ๆ ว่าเรารู้เราฉลาด กองขี้กอนั้นนะเข้าใจไหม ธรรมท่านไม่เป็นกองขี้ อวดเท่าไรขี้ก็เป็นขี้อยู่อย่างนั้นจะให้ว่าไง ทองคำก็เป็นทองคำทั้งแท่ง จะเข้ากันได้ยังไง นี้ธรรมเป็นธรรม มุตรคุณเป็นมุตรคุณ พวกกันจำเอานะพี่น้องทั้งหลาย

พูดถึงเรื่องธรรมะเป็นของเลิศเลอมาตลอด เป็นอกาลิโก ไม่มีกาล สถานที่ เวลา ขอให้ปฏิบัติเถอะนะ เหมือนการทำบาป ทำบาปก็เป็นอกาลิโก ทำเมื่อไรเป็นบาปเมื่อนั้น ไม่ว่าทำมากทำน้อยเป็นบาป ไม่มีที่แจ้งที่ลับเป็นอยู่กับเจ้าของผู้ทำ การทำความดีงามทั้งหลายก็ไม่มีที่แจ้งที่ลับ อยู่กับผู้ทำ จากนั้นแล้วถึงขนาดที่ท่านบรรลุดุธรรมดังที่กล่าวมานี้ เวลานี้พอนับได้ตั้ง ๒๐ กว่าองค์ (ขอเสนออีกสองชื่อครับ หลวงปู่กงมา กับหลวงปู่สิม พุทธาจาโร) เออ ๆ ไซ้ นี่แน่แล้วทั้งนั้นนะ ผู้ที่ยังไม่ตายอยู่ในป่าในเขาว่าไม่มีหรือเวลานี้นะ ท่านอยู่ในป่าในเขาท่านบำเพ็ญ ท่านตัดดวงของท่านเงียบ ๆ มีน้อยเมื่อไร

มันมีแต่เป็นหลวงตาบัวปากเปราะนี่เท่านั้น โดดออกมาอยู่เป็นบ้ากับโลกกับสงสารนี้ตลอดเวลา นอกนั้นท่านก็ไม่มาอยู่ ท่านอยู่สงบเสงี่ยมงามตา มันไม่งามตั้งแต่หลวงตาบัววอก ๆ ฐุ่น วอก ๆ นี้ เรานี่ละออก แต่ก่อนไม่ออก เทศน์ก็เทศน์อยู่ในเทป ๆ มีแต่ธรรมะหม้อเล็กหม้อจิวสอนพระนี่ดั่ง ๆ เลยเซียว พอออกช่วยชาติบ้านเมืองแกง

หม้อใหญ่ก็มา แengหม้อเล็กหม้อจิวมีน้อยมาก ถ้าสถานที่ใดมีพระเจ้าพระสงฆ์ตั้งใจปฏิบัติธรรมแล้ว เฉพาะอย่างยิ่งคือวงกรรมฐานธรรมะที่จะออกเป็นแengหม้อเล็กหม้อจิว แทรกกันไปกับแengหม้อใหญ่นั้นแหละ ถ้าที่ไหนไม่มีทางภาคปฏิบัติก็เป็นแengหม้อใหญ่เทศน์สาธารณะทั่วๆ ไป ก็เทศน์มาอย่างนี้จะให้ว่าไง

นี่ละธรรมของพระพุทธเจ้าเราเปิดอยู่ในหัวอกของเรา เราไม่เคยสะทกสะท้านกับอะไรในสามแดนโลกธาตุ เราไม่มี เรื่องกิริยาอาการทุกอย่างนี้เอามาใช้ในวงสมมุติทั้งนั้นแหละ ธรรมชาตินั้นผ่านไปแล้ว ไม่ได้มีอะไร ว่าโทษว่าบาปว่าบุญไม่มี พุดจริง ๆ จิตที่บริสุทธิ์ ไม่ว่าโทษว่าบาปว่าบุญเป็นสมมุติทั้งหมด ธรรมชาติที่เป็นวิมุติหลุดพ้นแล้วผ่านหมดแล้ว กิริยาที่มาใช้เหล่านี้ใช้อยู่ในวงสมมุติเท่านั้นเอง เขาว่าอะไรก็ว่าไปตามเขา ว่าดีก็เอาดีนะ เขาว่าชั่วก็ว่าไปตามเขา เป็นกิริยาทำทาง รักษา กิริยาทำทางอันเป็นสมมุติเหมือนกันกับทั้งเขาทั้งเราให้อยู่ในความเหมาะสมสวยงาม สังคมยอมรับเท่านั้นเอง ธรรมชาตินั้นไม่มีอะไรคาดถึงแล้ว มีแต่ธาตุขันธ์ที่อยู่ในวงสมมุติปฏิบัติให้เหมาะสมกับสมมุติที่สังคมยอมรับกันเท่านั้นละ วันนี้เอาแค่นี้ก่อน

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th

และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุดร

FM 103.25 MHz